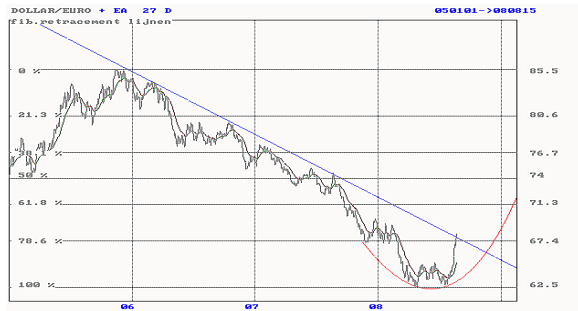

Handel in monetaire drugs.

De dollar had de afgelopen weken een sterke periode. In weerwil van naargeestige berichten over werkgelegenheid, inflatie, de gevolgen van de vastgoed / hypotheekcrisis in de VS en de aankondiging van nieuwe tegenvallers versterkte de dollar aanzienlijk. In Europa werden ter ondersteuning van de dollar en geheel volgens eerder uitgesproken verwachtingen de economische cijfers en prognoses naar beneden toe bijgesteld.

De internationale financiële wereld is nogal complex is en de samenhangen tussen monetaire, politieke en sociaal psychologische deelsystemen zijn niet gemakkelijk van causale etiketten te voorzien zonder het risico te lopen een moderne vorm van Etruskische Haruspicie te bedrijven. Daarom zal hier worden volstaan met het grafisch in kaart brengen van ontwikkelingen op een aantal thans in de belangstelling staande markten.

De dollar heeft zoals gesteld een memorabele opwaartse beweging achter de rug. Technisch gezien staat nu een sterke weerstand (blauwe lijn) op een fibonacci retracement niveau onder druk. Een doorbraak kan leiden tot een wat langduriger opleving van de dollar.

In het kielzog van de aantrekkende dollar wordt een voorlopig einde van de hausse in grondstoffen zichtbaar. Hoe "voorlopig" dat einde is valt niet te voorspellen op fundamentele gronden. Indien de prijsstijgingen waren gedreven door speculaties dan is waarschijnlijk dat de recente daling is veroorzaakt door winstnemingen die door de dollarstijging aantrekkelijk werden; er is dan sprake van een zeer tijdelijk fenomeen. Minder vraag naar grondstoffen als gevolg van de naderende recessie kan ook als verklaring voor de omslag dienen. Technisch zit de commodity index nu dicht bij een kritisch niveau.

Dat de goudprijs evenmin aan een correctie kon ontkomen was gezien het voorgaande te verwachten. Goud en dollar gedragen zich als communicerende vaten, een daling van de één betekent bijna automatisch een stijging van de ander. De goudprijs nadert thans een belangrijk steunniveau. Het patroon van accelererende groei (rode polynoom) is al eerder ongelukkig geworden. De opwaartse trend is nog steeds intact.

De uitgelokte Russische interventie in de olierijke Kaukasusregio, de opgewonden Amerikaanse reactie daarop en het Chinese rij- en uitstootverbod tijdens de olympische spelen hebben ongetwijfeld niets te maken met de dalende olieprijs. Kennelijk vindt de beleggende gogegemeente nu de dollar plotseling een betere belegging dan olie. De opgaande trend is nog niet gebroken maar bij olieprijsen tussen \$ 95 -100, wordt de houdbaarheid van de huidige trend problematisch.

De nu ook door beleggers verwachte terugval van de economische groei in een aantal economieën heeft gevolgen voor de aantrekkelijkheid van staatsleningen. Hierboven is als voorbeeld het rendement op een 10-jarige Nederlandse staatslening genomen. Het beeld spoort met wat elders op obligatiemarkten te zien is, de rente beweegt sinds kort snel omlaag en er zijn indicaties van een mogelijke topvorming (rode polynoom). Van een trendbreuk is nog geen sprake.

Hoewel de beurzen de afgelopen periode wat zijn gestegen, moet toch worden geconstateerd dat er door de breed samengestelde indexen recent een lagere bodem is gevormd en dat de neerwaarts gerichte trend nog steeds de heersende is. Zolang de bovenkant van het trendkanaal niet is gebroken en er geen hogere top wordt neergezet blijft het beeld zeer somber. Technisch is er, ondanks de opleving, voornamelijk naar beneden meer ruimte dan naar boven. De al dan niet georkestreerde versterking van de dollar doet velen kennelijk even vergeten dat de systeemrisico's waaraan het internationale monetaire stelsel is blootgesteld nog steeds bestaan. Ze zijn slechts tijdelijk wat minder zichtbaar en voelbaar en dat scheidt kennelijk een gevoel van welbehagen. Zo bezien werkt de hogere dollar als monetaire drug die, zoals veel drugs, voor blijvende werking een steeds hogere dosering vergt..